

АДЗІН

ДВАТЫДНЁВІК С А Т Ы Р Ы , Ж А Р Т А Ў І С Ы М Е Х У .

-Чаму гэты, пане начальніку, беларусоў не прыймаюць на службу?

-Бо гэтыя "хамы" адзін за трох працуюць, дык ніводзін з нашых ня вытрымае рэдукцыі.

КОЛЬКІ СЛОЎ ДА ГР. ЧЫТАЮЎ.

Паважаны Грамадзяне! Хоцучы, што раз-то болей, узбагаціць, як самы воблік „Авадня“, так і зьмест яго, з гэтага нумара уводзім рысункі-і шаржы.

Гры дапамозе гэткіх сіл, як Я. Драздовіч, Л. Дутка, Буська, Я. Мал. А. В. ды інш., спадзяёмся стварыць цэлую галерэю крывічоўска-беларускіх дзеячоў і знамянітасцяў.

Наш „АВАДЗЕНЬ“ ужо неўступае нат заграничным выданням, бо часта на выстаўцы у газетчыкаў займае першае месца.

Дык гуртуйцеся, браты, каля сваёй люстраванай і цікавай газеты! Нахай, кыве „АВАДЗЕНЬ“ і яго чытачы ды падпішчыкі, асабліва-Г А Д А В Ы Я.

РЭДАКЦЫЯ.

„АВАДЗЕНЬ“ моцна гудзеў, як у вёску ён ляцеў...

Месяц Люты, але цёпла:

Рэкі ўсе цякуць,
на дварэ аж надта добра-
Птушкі скора прылятуць.

І ня дзіва гэта, птушкі,
Адхылі вусь, наі, і мушкі:
„АВАДЗЕНЬ“ моцна гудзеў,
„Як у вёску ён ляцеў“.

Вось, у хаце мы збіралісь
Многа надта насмяялісь,
„АВАДНЯ“ як мы чыталі-
Наі вацамі ня міргалі.

А каб болей прылятаў
Ды нас гэтак пацешаў,
Грошы у вёсцы мы збіраем
І падпіску пасылаем.

Паставы.

Г.Б.

Як Моўша купіў цялё...

Глядзеў месяц
І сьмяяўся,
Па цялё як
Моўша краўся.

2. Ішоў напэўна
Ні ляніўся,
Бо ўжо з цаной
Згаварыўся.

3. І бяз клопату,
Бяз мукі,
Браў цялё
Нарэшце ў рукі.

-Панок!... Пана сабака зьела
мае 5 кілбас...

-Нічога, нічога бабка, - яму гэта
ні зашказіць.

Аб курсах.

-Ці будуць курсы, аб якіх усё
піша „Грамадскі Голас“?

-А, як-жа, будуць...

-А калі?

-Гм... Аб гэтым запытайся у
„Прасьветы“.

Г...ч.

На судзе.

Судзьдзя. - Ці хіцце, каб справа
была ўможана?

Судзьдзя. - Як-жа да нас мувіць?

-Па беларуску.

Судзьдзя. - Гм... Ну, хочце, каб
дэло ваше было скончана?

Судзьдзя. - Вы не зрозумелі?... Як
ха вам вытлумачыць...

-Па нашаму, па беларуску,
пане судзьдзя.

Г...ч.

У вятэрынара.

-Ну, дык вось чалавеча, па усім
сьвеце ходзіць мор на быдла...

-Каб хоць пана доктара Бог за-
хаваў у здароўі!

Вушы у нагах.

-Ну, а як тамака ваш новы
пан? Добры?

-Нічога сабе, толькі бядз,
што мае ВУШЫ у нагах.

-Якім жак, гэта, парадкам?

-А так: калі гаворучы да яго
не пахілішыся ажно да калень, дык
нічагусенькі ня чуе.

Са стар. друк.

Пасол М. --- Сябры Арцгар.
Добры Арцгизатар.

СКРЫЮЩИЙ ЧЕЛОВЕКА.

Раз идёшь днём по полю
И песни поёшь
А зовёт тебя Антола.
Девушка не думает.

Познай концы на поле
Шур барабанщи,
Дык катя идёт по полю
Чудь можа ступать.

Ах чепец с соседней волости,
Жае нахаживает.
Парадничистая с той тропы
Заряд заходит.

— Ого! Нечто пастуха
(Кланулся волости),
— З табой чтой пацатываюся
Бо неми-з вилости!

А днём-то чужд-чужд зидит:
— Пан-Харыт жартует,
Ой то той вилости будит,
Жае чтой пацатует?

— Ато вод, маж катя
Сумна пазирае...
Хатну, бадыш, спосита
И чужд, чужд катяе...

— Чаж Антолака спрабуе,
Спосаб праўдзівейшы,
Калі толкі пацатует
Чепец маждзівейшы.

А чепец думав пацат
Вод думку жартует.
„Ой, сфахоўна жа Антола
У хатку пацатует!“

А жаа сабе нечога
Тако не зважае
— Добра, што ад маждзівей
Хедак памагае!

И так каза, вод, Харыт:
— Калі пан умеје-
Пацатуй маю катю,
Мо пацатывае!

С. Крапива.

Я З Э П А У С Ы Н .

Яэлаў сын. Яэпам зваўся.
 Быў у бацькі ён адзім
 І да бацькі надта удаўся,
 Як з таго-жа дрэва клін.
 У дзеўках рама ён хахаўся
 І гарэлку нават піў.
 На прыпеўках троку знаўся,
 Іх да складу гаварыў.
 Дый спрытнасьць у ім зьявілася
 Тут сядзіць, а бацьць там
 Дзе, калі і што зрабілася
 Ён праўдзіва скажа вам.

.....
 Раз так матцы за абедом
 Лягнуў з прастаты:
 Мама, помніш, як з суседам
 Цалавалася ты?
 Госьці змоўклі, але бацька
 Пасварыў рукой,
 А матка крычыць зьненацка:
 -Ах ты, жэўхык, мой!
 Бацька раз, на імяніны,
 Шмат гасьцей сабраў.
 Частаваў ды у тры гадзіны
 У карты абыграў.
 У момэнт той, як ён пусьціўся
 Выйгрыш свой зьбіраць,
 Рантам сын яго зьявіўся
 Ды стаў рагатаць.
 І крычыць: Ура, матулька!
 Ура, сьвята ўсім!

Усіх абчысьціў наш татулька,
 Усіх гасьцей саўсім!
 Я ўсе з ранку гэта бачыў
 У шчэлку паглядаў,
 Як ён карты хварбай значыў,
 Як іх падкладаў!
 Змоўклі ўсе-бацька трасецца
 Бедны, сам ня свой...
 Не сваім сьмехам сьмяецца:
 -Ах ты, злодзей мой!
 "Усіх знаемых, сваявольна,
 Колець балаўнік.
 Адзін раз і я нявольна
 Стаў прад ім ўтупік...
 Стоючы блізка ля бацькі
 Ён гасьцям сказаў:
 -Піша песьні, гэты дзядзька,
 Я-жа іх чытаў.
 Ён сьмешнымі выстаўляе
 Адных бедных мухыкоў
 Быдта-бы у нас не хапае
 Бязлепіц-паноў.
 Вось, наш войт і з медалямі,
 Важна так крычыць,
 А у гміне за дэяламі
 Пьян заўсёгды сьпіць.
 Вот такога то спрыцяку
 У верхах праніш,
 Будзем шчыру мець падзяку
 Хоць не барышм!"

С-----В.

~~~~~

"Cynus" sa starych drukau.

Ўонка да мужа: "Ach ty, pjanical! Jak ty
 mczaś tak mnoha barełki pić?"

- Nie zabywaj, što ja paūtara hady
 adnym małekom żyў.

- Kali-ż beta było? Što ty brešaś!

- A jak u kałysce byў.

~~~~~  
 Byў pry pamiaci...

Doktar: - Kali chwory byў jašće pry  
 pamiaci?

Udawa: (płačuǵy). - Na hadzinu pieraǵ  
 smierciaj.

Doktar: - A pa čym wiedajecie, što  
 jon byў pry poǵnaj pamiaci?

Udawa: - Jon abłajaў was i wašaje  
 lekarstwa.

~~~~~  
 Sudździa (da padsudnaha) - Čaho-ż
 ty pryjšoǵ siudy z kałom?

Padsudny. - Mnie adwakat moj zaha-
 daǵ, kab ja zabraǵ u sud "sredstwy swa-
 jej aberony".

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

PRYPAMINAJEM paważanym čytačom, što pa-
 ra abnawić PIERADPLATU dy PRYSYŁAĆ NA
 DRUGI KWARTAŁ PROŠY I Tarapiciesia !!!

У ВІЛЬНІ Ё.

Газетчык [крычыць]:— Авадзень!...Авадзень!...Ава—дзень!...
Паненка [с перапуду]:— А, Божа, скуль-жа ён узяўся? Уцякаймо хутчэй, бо яшчэ на нос сядзе...

Л.Маланка.

У канцэлярыі .

Начальнік, да канцэлярыі грэшашушы, круціць носам.

Панове, што тут у вас за сі д.

— з браку добрай табакі курым самасейку, пане начальнік! — адказвае падуладны.

цэх.

С І М В О Л .

У школе, на лекцыі Закону Богага духоўны айдзец пытаецца:

— Хто ведае, што абазначае слова "СІМВОЛ".

Усе маўчаць, а андох падымнае руку...

— Ну-ткі, скажы.

— С І М — гэта так сабе, а В О Л — то гэта біх.

ВОСЬ АД ЧАГО .

Як у царкві стары дзяк
Ужо засьпявае,

Стара баба у кутку

Плача ды уздыхае.

Як угледзіў гэта дзед

да яе дабраўся

— Чаго плачаце вы так?

Стару запытаўся.

— Ой, бо як-жа мне ня плацаць!

Яму баба кажа

— Бо цяпер мне голас ваш

"Ах за сэрца вяжа!"

"Так, калісь, мая каза

"На ляду крычала

"Як яе там зьвярнула,

"Бедну разьдзірала!"

Падку дык-дзеля.

У ДОКТАРА.

ДОКТАР.—Дзе вас гэтака данялі?...
ХВОРЫ.—А гэта яшчэ памятка на-
паду на Грамадзянскае Сабраньне...

Янка М.

На станцыі.

Падарожны-жыдок просіць кан-
дуктара разгледзець яму, што абаз-
начаюць літары на вагоне: К.Б.ж.д.

Той насмешліва адказвае:

—Гэта абазначае—какая безтолко-
вая жыдоўская дарога!...

—Не,—запырачыў жыдок,—жыдоўская,
то і чытаць треба на жыдоўску:

—Дурень жыдае быць кандуктарам.

Знаёмы.

П а р а у х о п а д у м а ц ь
аб падпісе на другі квартал...

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі—Вілно Завальна 7, пры кнігарні.

ПАДПІСКА: на 3 м. 1 зл. 80 гр., на паўгода—3 зл. 50 гр., на год—7 зл. усяго.

За граніцуна год—тры далары.

Рэдактар—Выдавец А. Васілеўскі.

Літ. Маца, вуліца Домброўскага 3, у В І Л Ё Н І.

НАША ПОЧТА.

Падпіску на „АВАДНІЯ“ маем:
на 1 зл. 80 гр. ад гр. гр. Левіна, Ко-
вальчыка, Кляўсуця, Куцукі, Зыбайло,
Бохана, Крижанюскага, Фурса, Ві-
цукевіча, Конона П., Лазлоўскага,
Петрусьвіча, Шчэпкі, Чадгайскага,
Ярошэвіча, Валентовіча, Шэчыка,
Паўловіча, Ровора; ад Ілюкевіча 1 зл.
ад Беленко 1 зл. 50 гр. На 2 зл. пры-
слалі Бонтрэль, Корсак, Пагуда, Ка-
бута, Плаўскі, Грыневіч—кампаўтар,
Бабровіч, Бараноўскі, Калюцін. На 3
зл.—дожын, Войцехоўскі, Кулак; на 3
зл. 50 гр. ад гр. Абрамовіча, на 3 зл.
60 гр. прыслалі гр. гр. Шарко ...
7 зл. ад П. Пуроўкі.

Усім падпішчыкам „АВАДЗЕНЬ“
пасылаецца акуратна.

Атрымана 7 зл. 50 гр. АХВЯРЫ ад
гр. Гапановіча—рэдакцыя шчыра дзя-
куе.

Гр. МАТЭШУКУ—Вам „Аваднѳя“ высла-
ем ад №1 акуратна, пытайцеся на
пачце.

Гр. гр. Захару Борка, Журкевічу,
Кейзіку, для Б.Ш.: пасылаем пробныя
№1 і чэкаем падпіскі.

Цяпер, на астатку, даем агуль-
ны адказ тым нязлічоным асобам,
якія просіць дарма ім прыслаць
газетку:—Занадта, браточки, Вы пры-
выклі да дармаўшчынікі. Пры усеі
надай ахвоце цешыць вас добраі,
люстраванай газеткай—АВАДНЕМ—ня
хоцэм псуваць Ваш характар...

Толькі пробныя нумары вы-
сылаюцца дарма.

Д. Быліне, Знаемаму, гр. з Кру-
леўшчыны, Бусьця і Дутцы за пры-
сланыя творы і рысункі дзякуем,
стараемся у пэласьці карыстаць.

РЭДАКЦЫЯ.

Разгадкі: 1. Чалавек. 2. Бо дачка.
3. Самавар. 4. Сьляпы.